

PIEŚŃ Z WIEŻY.

Poezja
i muzyka utworzona

i Annie z Hołpińskich Branickiej.

przypisana

przez

KAZIM. LUBOMIRSKIEGO.

DZIEŁO 15.

Złp. 4 gr. 15.

Pr. 22½ Ngr.

WARSZAWA NAKŁADEM R. FRIEDLEIN

(dawniej Fr. Spiess & Co)

Ulica Senatorska № 460.

R. 9 F

Mus. III. 62294

Cim.

PIEŚŃ Z WIEŻY.

3

Andante.

Kazimierza Lubomirskiego. Dzieło 15.

Głos.

Fortepiano.

pp

p

riten. a tempo.

p

p

p

Któż me westchnie - nia któż me łzy po - li - czy?

Czy już tak dłu - gie przepla - ka - lam la - ta, Czy ty - le wpiersiach i

o - czach go - ry - czy, Że od mych we - stchnień pordza-wia-ła kra - ta

Poco più mosso, e con espressione.

Gdzie łaża u - pa - - dnie wzim - ny głaz prze - cie - - ka,

Jak gdy - - by w ser - - ce do - bre - go czło-wie - - ka,

riten.

jak gdyby w ser - - ce do - brego czło - wie - - ka!

sf

rall. dim.

Moderato maestoso.

Jest wieczny o - - gień w zamku Swento - ro - - ga ten o - gień ży - wia

affrett.

po - bo - żne ka - pła - - ny: Jest wie - czne źró - - dło

na gó - rze Men - do - - ga, to źródło ży - - wia

Agitato.

śnie - gi i tu - ma - - ny: Nikt mo - ich we - - stchnień

i lez nie pod - sy - - ca, A do - tąd bo - - li

riten. ser - ce i źrze - ni - ca. *leggiero*

riten. *ad libitum.* *riten.*

Allegretto grazioso

Pie - szczyty Oj - - ca Matki u - ści - śnie - nia, Za - mek bo - ga - - ty

kra - i - na we - so - - ła, dni bez tę - skno - - ty,

no - cy bez ma - rze - nia, spo - koj - ność na - - kształt

affrett.
ci - che - go A - nio - - ła, we - - dnie i w no - cy, na

a tempo.
po - - lu i w do - mic strzegła mnie zbli - - ska

cho - ciał nie - wi - do - mie strze - gła mnie zbli - ska

rall.

choć - aż nie wi - do - mie!

a tempo.

p

rall.

Andantino semplice.

Trzy pię - kne cór - ki

by - ło nas u Ma - tki A mnie naj - pier - wój

za - da - no w za - me - ście szcze - śli - wa mło - dość

szcze - śli - we do - sta - tki, któż mi po - wie - dział

espressivo

ze jest in - ne szcze - ście? Pię - kny mło - dzień - cze

na coś mi po - wie - dział to, o czym w Li - twie

Grave.

nikt pier - wej nie - wie - dział! O Bo - gu wiel - kim, o

affrett.

ja - - snych A - nio - - łach, ka - - mien - - nych Mia - - stach

*a tempo.**p affrett. a poco a poco*

kę - dy Wia - ra świę - - ta gdzie lud w bo - ga - - tych

mo - dli - się ko - ścio - łach, I kę - dy dzie - - wie

słu - cha - ją Xła - zę - - ta Wa - le - czni w bo - ju jak

na - si ry - ce - - rze, czu - li w miło - ści jak

riten.

na - si pa - ste - - rze. Gdzie człowiek zie - mne zło -

a tempo.

p

zy - - wszy po - kry - - cie z du - - szą u - la - - ta

rall.

ad libitum

po ro - sko - szném Nie - - - - - bie!

riten.

Andante con espressione.

Ach! ja wie - rzy - - - - - łam, bo Nie - bie - skie ży - cie

już prze - - - - - czu - wa - - - - - łam gdyś słu - cha - ła cie - bie!

Ach, od - tąd ma - - rze w do - brych i złych lo - - sach

poco riten.

tyl - - ko o to - - bie, tyl - ko o Nie - bio - - sach.

a tempo.

Krzyż na twych pier - - siach o - czy me we - se - - li,

w nim o - głą - da - - łam przyszłe szczę - ścia ha - - sło, nie -

agitato.

ste - - - ty z krzy - - za gdy

*affrett.**p lento*

pio - run wy strze - li! wszy - stko do ko - ła, u -

*affrett.**rilen.**a tempo.*

ci - chło za - ga - sło wszy - stko u - ci - chło za -

primo tempo.

ga - sło. Nie nie za - lu - - - je

choć gorz - kie łzy le - - je, boś wszy - stko od - - jał

zo - sta - wił na - dzie - - je, nie nie za - łu - - je

choć gorz - kie łzy le - - je boś wszystko od - - jał

riten.
zo - sta - wił na - dzie - - je!

